

Editie #01 | 2025

Straatverhalengids Prins Hendrikstraat

Een co-productie van Stichting Wijkcollectie en bewoners Hoek van Holland

**Aanpak van
Wijkcollectie**

p. 4

**Het unieke
Straatverhaal van de
Prins Hendrikstraat**

p. 8

**Bijzondere
bewoners verhalen**

p. 12

Pannenkoekenterras 19 april

Inhoud

- 4 *Aanpak van de Wijkcollectie*
- 8 *Straatverhaal Prins Hendrikstraat*
- 12 *Verhalen van bewoners*
- 35 *Conclusie*
- 36 *Colofon*

Introductie

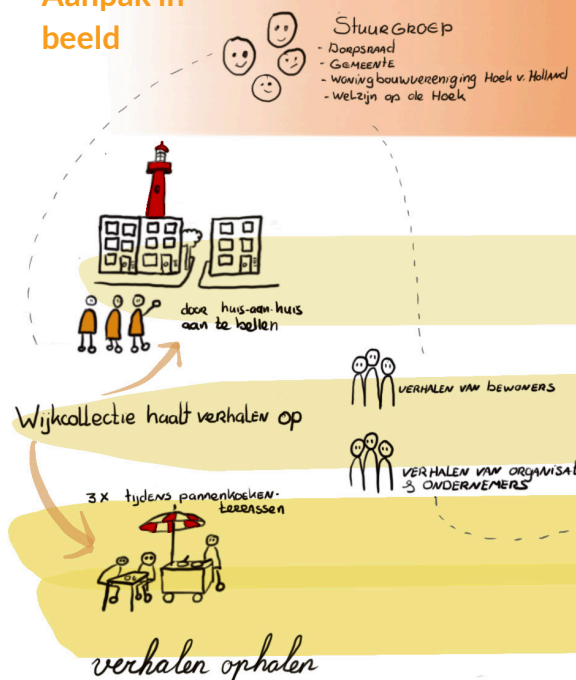
De Prins Hendrikstraat in Hoek van Holland is een straat vol tegenstellingen. Van een levendige winkelstraat aan het begin tot het stillere woongebied aan het eind, waarin oude Hoekenezen, nieuwkomers en starters elkaar vinden. In deze lange straat, met zijn diverse bouwstijlen en bewoners, is het niet eenvoudig om één gezamenlijk verhaal te vinden. Toch blijkt tijdens het project 'Hoekse Straatverhalen' van Stichting Wijkcollectie dat juist de veelkleurigheid van de straat én het steeds weer maken van een nieuw begin, de verbindende rode draad vormt. Door persoonlijke verhalen op te halen willen we graag onderling begrip vergroten en nieuwe verbindingen mogelijk maken.

Werkwijze Stichting Wijkcollectie

Wijkcollectie werkt in Hoek van Holland straat voor straat. Gedurende drie maanden is een team wekelijks aanwezig om contact te maken met bewoners. In de Prins Hendrikstraat gebeurde dit door aan te bellen en met bewoners in gesprek te gaan, maar ook door enkele malen neer te strijken met een pannenkoekenterras: een mobiele ontmoetingsplek waar pannenkoeken worden gebakken en gedeeld.

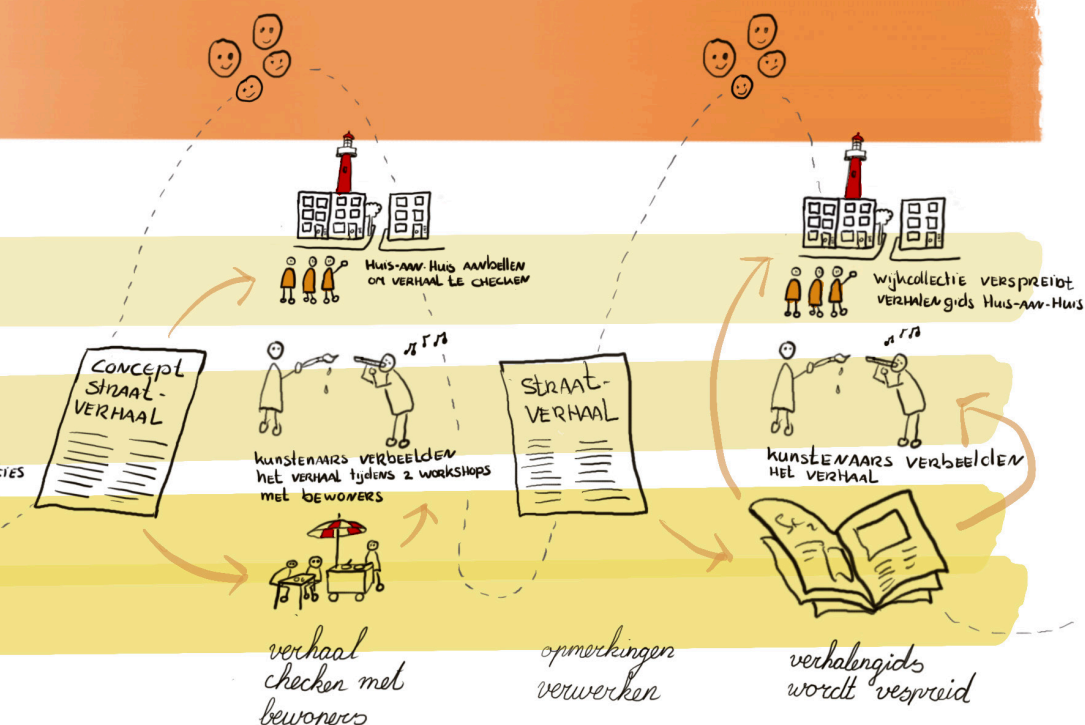
De invalshoek van de gesprekken wordt bewust bij de bewoners zelf gelaten. Zij bepalen wat zij belangrijk vinden aan hun straat, hun buurt en hun leven daarin. Op basis van deze gesprekken

Aanpak in beeld

ontstaat gaandeweg een 'straatverhaal', waarin individuele ervaringen samen een collectieve vertelling vormen.

In de Prins Hendrikstraat bleek de eerste reactie van bewoners terughoudend, iets dat typisch 'Hoeks' is, volgens sommigen Hoekenezen. Toch wisten we langzaam vertrouwen op te bouwen, vooral onder oudere bewoners uit de Loef en Lij. Tijdens een zonovergoten derde pannenkoekenterras werd het eerste straatverhaal gepresenteerd. Bewoners deelden aanvullingen en gaven aan dat het thema veiligheid sterker naar voren moet komen. Om ook jongeren en nieuwe bewoners

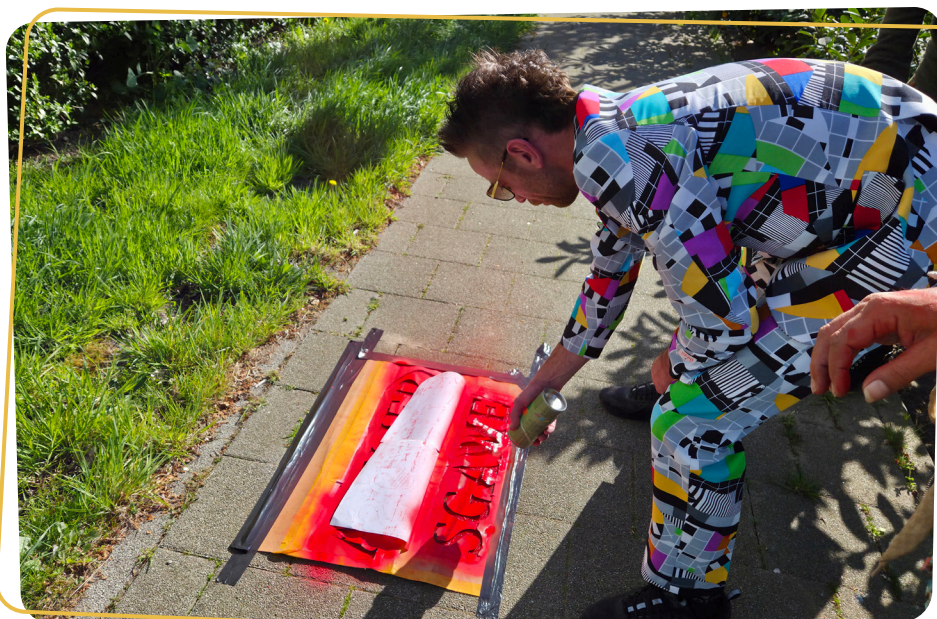
te betrekken, worden vervolgstappen gezet. In een tweede workshop gingen bewoners samen met kunstenaar Sammy Game aan de slag. Zij maakten mallen van woorden uit het straatverhaal die met krijt zichtbaar op de stoep werden gebracht. Zo brengen we het verhaal letterlijk naar de straat en ontstaat er ruimte voor nieuwe stemmen..

De verhalen uit de Prins Hendrikstraat vormen een eerste stap binnen een grotere aanpak in Hoek van Holland, waarbij Wijkcollectie straat voor straat bewoners uitnodigt hun eigen verhaal te vertellen. Door overal kleine straatverhalen op te bouwen, groeit niet alleen de

zichtbaarheid van individuele ervaringen, maar ontstaat ook een groter weefsel van gedeelde geschiedenis en nieuwe verbindingen in het dorp. Iedere straat heeft zijn eigen karakter, uitdagingen en dromen; samen geven deze verhalen een rijker en menselijker beeld van Hoek van Holland als geheel.

Straatverhaal Prins Hendrikstraat

Iedere keer een nieuwe start

De Prins Hendrikstraat is een straat vol tegenstellingen. Het begin van de straat doet dienst als ontmoetingsplaats in het centrum, met winkels en cafés die een belangrijke rol spelen in het sociale leven van het dorp. Naar het achterste gedeelte toe, waar vooral de 'Hoekenezen' en nieuwkomers elkaar vinden, verandert de straat in een woongebied. De mix van bouwstijlen, bewoners en generaties geeft de straat een kleurrijk en divers karakter.

Verschillende ideeën over de straat

Verschillende bewoners ervaren de Prins Hendrikstraat op hun eigen manier. Een vrouw die al negen jaar in de Korrelbeton woont, beschrijft de buurt als persoonlijk en gericht op de gemeenschap: "Hier is het nog persoonlijk, niet zoals in de grote steden, waar je echt een nummer bent. Ik ken hier iedereen en heb veel waardevolle contacten. Neem bijvoorbeeld mijn buurvrouw, een echte schat, of mijn vriendin aan het einde van de straat; daar heb ik altijd zo'n gezellig contact mee."

Mees (25), actief in het jongerenwerk bij Welzijn op de Hoek, hoort van jongeren dat de vervanging van traditionele woningen door 55+ woningen frustraties onder hen teweeg heeft gebracht. Nu zijn deze huizen niet beschikbaar voor hen. De verschillende ideeën

over de straat geven niet altijd een volledig beeld, verschillende bewoners ervaren de straat elk op hun eigen manier. Ray's terugkeer naar Hoek van Holland, gedreven door het verlangen naar een veiligere en meer vertrouwde leefomgeving voor zijn dochter, benadrukt hoe nieuwe generaties worden aangetrokken door de voordelen van het dorpsleven. "Ik voel geen weerstand vanuit het dorp, alsof ik er niet hoor omdat ik uit de stad kom", vertelt Ray. Zijn ervaring laat zien dat er ruimte is voor verbinding tussen nieuwe en oude bewoners, misschien zelfs een begin van een nieuwe gemeenschap.

Steeds weer een nieuw begin

Vandaag de dag markeren diverse gebeurtenissen steeds weer een nieuw begin in de Prins Hendrikstraat. Een jong stel zoals Evelien en Sietse zien de buurt als een plek vol mogelijkheden, dicht bij hun wortels en sociale contacten. "Alles wat we belangrijk vinden, is hier", vertelt Evelien, die de waarde van de lokale gemeenschap benadrukt, terwijl ze ook de uitdagingen van het wonen in een kwetsbare wijk voelt. "Gelukkig zijn de mensen in mijn portiek allemaal aardig,

dus dat scheelt. Voor starters zoals wij is dit echt prima”, vertelt ze terwijl haar twee vogels door de flat fladderen.

Bij de Loef en Lij, een nieuw 55+ wooncomplex, organiseert Piet de eerste bewonersbijeenkomsten. Zo komen mensen op een natuurlijke manier met elkaar in gesprek en ontstaat er langzaam maar zeker nieuwe verbondenheid. Nog een nieuwe start: Van Meurs Binnenhuisadviseurs zal zich na 103 jaar in Schiedam vestigen aan de Prins Hendrikstraat. Vader en zoon, Henk en Dave, merken de voordelen van het kleine dorp want iedereen kent de winkel al. Ze hebben veel zin om in Hoek van Holland een bijdrage te leveren aan mooi en fijn wonen in de straat.

Ook Stichting Ontmoeting is voor achttien bewoners die elders zijn vastgelopen een nieuwe thuishaven. Na een leven op straat kwam Dennis via het Leger des Heils terecht bij Ontmoeting. In Hoek van Holland is hij op zoek naar rust. Naast meditatie helpt wandelen in de natuur hem. “Ik probeer positief te blijven. Mijn doel is om weer een eigen plek te krijgen en dan kan ik beginnen met opbouwen.” Dennis zijn verhaal laat zien hoe zorgzaamheid en kansen mensen een nieuw perspectief geven.

Vrouw met hond

“Ik ben net als alle andere ‘Hoekenezen’ hier”, zegt een vrouw met hond lachend. “Ik vind iets nieuws een leuk idee, maar doe er niet aan mee. Echt Hoeks is dat, hè? Wat we niet kennen, doen we niet.” Jongerenwerker Mees vertelt over het

imago van de Korrelbeton onder de jongeren: “De Korrelbeton is een plek waar veel mensen van buiten de Hoek komen wonen. Wat nieuw is, is eng. Door de kleinschaligheid van het dorp vinden de oude bewoners het fijn om de nieuwe burens te leren kennen, maar ik merk dat dit soms moeizaam gaat. Hierdoor is denk ik het ‘ons-kent-ons-gevoel’ in het achterste gedeelte van de Prins Hendrikstraat minder. Ook het groot verloop aan bewoners draagt hieraan bij, hierdoor is er minder binding.” Daarnaast wordt ook de verkeersveiligheid van de straat regelmatig genoemd als een kritiek punt. Het zorgt niet alleen voor irritaties, maar roept bij bewoners ook zorgen op over onveilige situaties.

Een fris kleurtje

Over een gezamenlijke nieuwe start voor de toekomst hebben bewoners verschillende ideeën. Het slopen van de oude en gehorige gebouwen, waarvan kiezels soms in de nacht het bed in brokkelen en de klachten van geluids-overlast oplopen, zien sommigen als een mooie kans voor de straat. Anderen zijn juist gehecht aan de huidige bebouwing of zijn zich bewust van de realiteit dat dit hun enige betaalbare woonoptie is in Hoek van Holland, waar zij zich thuis en verbonden kunnen voelen. Slopen en heropbouwen zou een grote woon-onzekerheid met zich meebrengen. Een fris kleurtje op de muren zien ze dan wel als een mooi begin van een nieuw kansrijk hoofdstuk, waarin woongeluk, trots en verbondenheid verder kunnen doorgroeien.

Ineke
PH0001

Om fit te blijven loopt Ineke iedere dag ongeveer tien kilometer. Als ze langs de dijk richting de supermarkt loopt, gaat ze soms even langs haar oude huis. Nadat haar ouders 71 jaar geleden naar Hoek van Holland verhuisden, kwam het jonge gezin terecht in de Prins Hendrikstraat 56a. Zij woonden daar vijf jaar lang, totdat haar broertje werd geboren. “Deze buurt is na de oorlog gebouwd. Voor mij was het toen een paradijs hier.” Ze denkt dan vooral terug aan haar vriendelijke burens. “Je deed toen nog veel voor elkaar. Als iemand ziek was werd er gekookt en ging je bij ze langs. Iedereen was echt betrokken en men lette op elkaar. Het was echt een gemeenschap.”

Nu is de oude Korrelbeton flink veranderd. “Er is weinig overgebleven van die straat uit mijn jeugd. Dat is ook omdat er snel veel nieuwe mensen komen wonen.”

Wat betreft de bewoners is het flink veranderd, maar de huizen zijn eigenlijk hetzelfde gebleven. “Daar kan je nog wel wat aan doen: leuke bloembakken bij de ramen zoals in Frankrijk of een nieuwe kleur op de gevel zou het hier echt al opvrolijken.” De binding met haar oude straat is er na al die jaren nog steeds. “Een vriendin van vroeger is hier blijven wonen en wij tennissen nog altijd samen.”

Naam: Ineke

Adres: Korrelbeton, Prins Hendrikstraat

Evelien en Sietse

PH0002

Evelien, 24 jaar, woont inmiddels anderhalf jaar samen met haar vriend Sietse in Korrelbeton. "Hiervoor woonden we allebei nog bij onze ouders, wel allebei in de Hoek. We wilden heel graag in Hoek van Holland blijven, dus we waren heel blij dat we hier een plekje hebben gevonden. Alles wat we belangrijk vinden, is hier," zegt Evelien. "De scouting, onze vrienden, onze ouders." Sietse vult aan: "En mijn muziekvereniging, Rotterdam aan Zee."

Evelien studeert pedagogiek en zit in de afrondende fase. "Ik ben bijna klaar, hopelijk volgende maand. Als ik klaar ben, wil ik graag werken met dieren en mensen, bijvoorbeeld door dieren in te zetten om een gesprek aan te gaan." Naast haar studie geeft Evelien leiding aan een groep meisjes van 7 tot 11 jaar bij de scouting. "Dat is echt heel erg leuk."

Naam: Evelien en Sietse

Leeftijd: 24 jaar

Woonduur: 1,5 jaar

Adres: Korrelbeton, Prins Hendrikstraat

Woonsituatie: Samenwonend

Sietse komt binnen en vertelt hoe ze elkaar hebben ontmoet: "Op de scouting in Hoek van Holland, ondertussen zijn we al vijfenhalf jaar samen." Het wonen hier vindt hij voor nu prima. "Het kost niet veel en het is fijn dat het beschikbaar is voor ons." Evelien vult aan: Het is wel een wat slechtere wijk van Hoek van Holland, dat merk ik wel. Gelukkig zijn de mensen in mijn portiek allemaal aardig, dus dat scheelt. Voor starters is dit echt prima. Alleen de muren zijn slecht. De woningen heten niks voor niks Korrelbeton. De muren zijn gehorig en soms word je wakker en ligt er opeens een kiezel uit de muur op de grond."

Een huurwoning krijgen in Hoek van Holland is niet makkelijk. "Veel sociale huurwoningen worden met urgentie toegewezen, vaak aan mensen uit Rotterdam. Dat is jammer, want dat zijn niet altijd mensen die hier echt graag willen wonen. Ze nemen de woning uit noodzaak, maar willen zelf vaak liever in Rotterdam blijven."

Henk en Trees

PH0003

Trees en haar man Henk wonen al negen jaar in Korrelbeton. Het is een plek waar ze zich thuis voelen, en waar ze niet meer weg willen. “We wonen hier gelukkig als oude mensen. We woonden op allerlei plaatsen hiervoor. Maar één ding is zeker: hier willen we blijven.”

Hoek van Holland voelt voor Trees aan als een fijne woonplek. “Hier is het nog persoonlijk, niet zoals in de grote steden, waar je echt een nummer bent. Ik ken hier iedereen en heb veel waardevolle contacten. Neem bijvoorbeeld mijn buurvrouw, een echte schat, of mijn vriendin aan het einde van de straat; daar heb ik altijd zo’n gezellig contact mee. Daarnaast heb ik ook veel contact met andere mensen in het dorp.”

Toch was er een tijd waarin ze vreesden voor hun thuis. Er werd gesproken over de sloop van Korrelbeton. “We waren

even bang dat we weg zouden moeten”, herinnert Trees zich. “Maar gelukkig hebben ze ervoor gekozen om het op te knappen.” De opluchting was groot; verhuizen zagen ze echt niet zitten.

Als we Trees vragen naar haar hobby’s, glimlacht ze. Kennissen ontmoeten is haar grootste bezigheid. “Ik heb geen familie in de buurt, maar wel veel vrienden en fijne burens.” Haar dagen zijn gevuld met gesprekken en ontmoetingen, iets waar ze veel waarde aan hecht.

Naam: Henk en Trees

Leeftijd: 75 jaar

Woonduur: 9 jaar

Adres: Korrelbeton

Woonsituatie: Samenwonend

Ellie

PH0004

Drie jaar geleden maakte Ellie een grote verandering in haar leven: ze verruilde haar woning in de Columbusstraat voor een nieuw appartement in de 55+ woningen aan de Prins Hendrikstraat. Het was even wennen, maar inmiddels is ze helemaal op haar plek. “Alles is nieuw hier, en dat had ik nog nooit eerder meegemaakt,” zegt ze enthousiast. Vooral het elektrisch koken en de ruime indeling maken haar dagelijks leven een stuk makkelijker, zeker met haar rollator.

Naast het comfort van haar woning geniet Ellie enorm van de grote galerij met terrassen aan de achterkant van het gebouw. “Ik heb daar heerlijk zon en kan tot in oktober nog lekker buiten zitten,” zegt ze met een tevreden glimlach. Buiten zijn doet haar goed, net als de herinneringen aan haar vele reizen door Europa

Jarenlang trok ze er met haar caravan op uit, samen met een ANWB-groep. “Dat was zo’n mooie tijd. We hebben veel gezien en veel beleefd,” vertelt Ellie. Reizen gaf haar het gevoel van vrijheid en avontuur, en hoewel ze nu minder op pad gaat, kijkt ze met veel plezier terug op die tijd.

Naam: Ellie

Woonduur: 3 jaar

Adres: Adres: Loef en Lij,
Prins Hendrikstraat

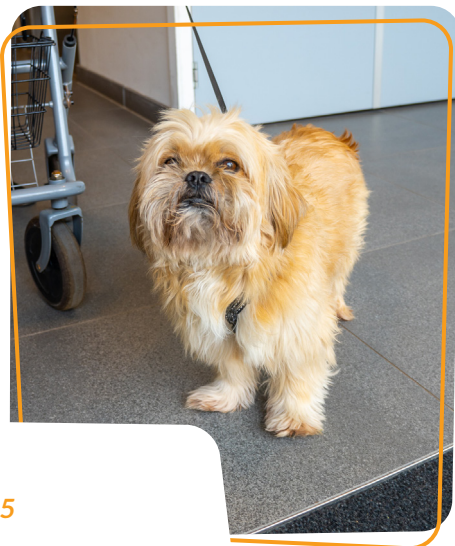
Woonsituatie: Alleenstaand met hond

Tegenwoordig zijn haar uitstapjes wat dichterbij huis. Regelmatig rijdt ze naar Spijkenisse, waar haar dochter woont. “Zij zit in een rolstoel, en ik ga met de auto naar haar toe zodat we samen ergens heen kunnen,” legt ze uit. De band met haar dochter is sterk, en die bezoeken betekenen veel voor haar.

Hoewel haar reislust niet verdwenen is, geniet Ellie nu vooral van de rust en het gemak van haar nieuwe thuis. Met haar zonnige terras, moderne woning en bezoeken aan haar dochter heeft ze een fijne balans gevonden.

Mil
PH0005

Mil woont nu twee en een half jaar in haar nieuwe woning in de Loef en Lij. Mil komt oorspronkelijk uit Spijkenisse, en verhuisde ongeveer tien jaar geleden naar de Hoek. Zo kwam ze dichterbij haar zoon te wonen, die hier ging samenwonen met zijn vriendin. Mil woonde zeven jaar lang in de Brinktoren, en is nu heel blij naar de Loef en Lij te zijn verhuisd. "Daar kon ik niet buiten zitten, kon ik niet even wat frisse lucht halen. Hier heb ik een balkon in de zon, dat vind ik zo heerlijk!" Op haar balkon leest ze graag een boek, het liefste een hele fantasyreeks. "Ik geniet echt van de lente en zomer, dan zie ik de kinderen buitenspelen op het speeltuintje voor mijn huis." Dan komen er ook altijd burens langs lopen, en kan ze een praatje maken. "Iedereen is heel aardig en zegt vriendelijk gedag."

Mil kijkt nog altijd met een fijn gevoel terug op de nieuwe start die ze hier heeft kunnen maken. "Ik ga hier nooit meer weg, behalve tussen vier planken dan!", zegt ze lachend. Samen met haar hondje Boemer loopt ze iedere dag meermaals een rondje. Het strand is ondertussen een iets te grote tocht aan het worden, maar in haar directe omgeving wandelt ze graag langs de dijk, de kinderboerderij en de winkels in het dorp.

Naam: Mil

Leeftijd: 75

Adres: Loef en Lij, Prins Hendrikstraat

Woonduur: 2,5 jaar

Medebewoners: Alleenstaand met hondje

Trijnie Margreta

PH0006

We ontmoeten Trijnie terwijl ze voor haar deuropening bezig is met het opbergen van spullen en het aanvegen van de vloer. Wanneer ik goed kijk zie ik dat de planten zijn ingepakt in plastic tassen. "Ik ben aan het verhuizen!", vertelt Trijnie ons opgelucht. "Terug naar Groningen. Ik heb hier twee jaar gewoond, en dat was twee jaar te lang. Ik ben kunstenaar en tuinarchitect, en hier hebben we geen tuin!" Trijnie is een kleurrijke vrouw met een sterke wil. Ze vertelt dat ze overall heeft gewoond, door heel Nederland en Frankrijk, in campers en in maar liefst dertien verschillende huizen. Haar vader was kapitein en kwam veel in Rotterdam. Zodoende belandde ze in Vlaardingse waar haar kinderen opgroeiden. Het verhaal van vandaag is er een van de volgende verhuizing, terug naar haar

Naam: Trijnie Margreta

Leeftijd: 82 jaar

Adres: Prins Hendrikstraat

Woonduur: 2 jaar

Woonsituatie: Samen met haar man

oude provincie. Ze laat een foto zien van het huis waar ze naartoe zal vertrekken, een grote oude boerderij omringd door groene Groningse vlaktes. Haar zoon heeft het gekocht, om samen met zijn ouders in te gaan wonen.

Wat Trijnie het fijnste vindt aan haar huidige woonplek, is de metro; die rijdt achter de dijk vlak langs haar huis. Daarmee blijft ze mobiel en kan ze makkelijk haar dochter opzoeken in Maassluis. Vandaag waren ze daar samen nog naar de kringloop, waar ze de mooiste spullen koopt voor bijna niks. Dat vindt ze altijd heerlijk en zal ze zeker gaan missen. Maar dan ziet ze haar planten om zich heen staan, en roept het verlangen naar een stukje grond waar ze kunnen groeien haar terug naar Groningen.

Kinderboerderij

Izak

PH0007

Vijfenvijftig jaar geleden, in 1970, ontwaakte in Izak een droom: het oprichten van een kinderboerderij. "Hoe het begonnen is? Mijn oudste zoon was een jaar of drie en kwam thuis met een plaatje van een geit. Die had hij nog nooit in het echt gezien. En ik als jongen had gewoon geiten vroeger, dat kon toen nog, die liepen hier in de Hoek door de straten. Dus ik zeg tegen mijn vrouw: 'Hier moeten we wat aan doen'. We huurden een stukje grond, kleiner dan hier, en zo is het gestart." Het belangrijkste voor Izak is dat kinderen leren omgaan met dieren. "Ik wil de kinderen bij de dieren brengen, en andersom. Want wat hebben die kinderen tegenwoordig nou? Niks. Ja ze hebben alles, maar ook niks. Dus kunnen ze hier altijd binnen lopen." De

kinderboerderij biedt ook stageplekken, zodat jongeren via school werkervaring kunnen opdoen. Verder verwelkomt Izak een paar dagen in de week kinderen met speciale behoeftes. Hij beschrijft het als een van de mooiste dingen om te zien wanneer een kind met autisme helemaal op zijn plek is bij de ezels, of als een jong kind de geboorte van een lammetje kan bijwonen.

Izak werkte zijn hele leven in de haven, en de kinderboerderij deed hij erbij. Nu is hij 79 jaar oud en nog steeds 7 dagen in de week bezig met de kinderboerderij. "Alles wat je ziet, ieder hekje of tegeltje waar je overheen loopt, heb ik zelf gemaakt of geplaatst. Ik doe het natuurlijk graag, maar het wordt langzaam ook moeilijker." Aan het voeren en verzorgen van de alpaca's, schapen, geiten, varkens, pauwen, kippen, konijnen en cavia's hebben ze hun handen vol. Drie dagen in de week krijgt hij hulp, waardoor hij tijd heeft om dingen op de boerderij te doen, waar hij anders niet aan toe zou komen.

Zijn zoon woont met zijn gezin een straat verderop en bezoekt nu met zijn eigen kinderen de kinderboerderij. Zo brengt hij weer een volgende generatie in contact met de dieren.

Naam: Izak

Leeftijd: 79 jaar

Adres: Van Houtenstraat 71

Wijkhub

PH0008

Bij de Wijkhub kunnen bewoners terecht voor hulp en advies over allerlei zaken. Dat kan tijdens spreekuren over bepaalde onderwerpen en daarnaast kan je ook gewoon binnenlopen met een vraag. Wijkregisseur Sylvia en wijknetwerker Miranda leggen uit waarom de Wijkhub belangrijk is voor de wijkbewoners.

“De Wijkhub is een vooruitgeschoven post van de gemeente”, vertelt Sylvia. “Ik hou mij bezig met Stadsbeheer en dat is alles wat speelt op het gebied van schoon, heel en veilig in de buitenruimte.” Haar vaste dag is donderdag, vanwege het spreekuur Stadsbeheer, en daarnaast kan je haar ook op een andere dag treffen.

Naam: Sylvia en Miranda

Adres: Prins Hendrikstraat 243a

Dat geldt ook voor Miranda, die over haar functie als wijknetwerker vertelt. “Wijknetwerkers halen ideeën en plannen van bewoners op. Voor het gebied ‘strand en duin’ ben ik verantwoordelijk en daarnaast voor toerisme, veiligheid en evenementen.” Ze benadrukt dat het belangrijk is dat mensen met vragen en ideeën gewoon naar binnen kunnen wandelen. “Je bent de eerste ingang naar de gemeente, dan is het goed als dat laagdrempelig kan.”

Beiden hebben een sterke band met Hoek van Holland. Miranda: “Ik ben een Hoekse Rotterdamse, zeg ik altijd. Ik ben er niet geboren, maar wel getogen.” Voor Sylvia geldt hetzelfde: “Ik ben hier opgegroeid, mijn familie heeft hier altijd gewoond en zij wonen er nog steeds met plezier. De mentaliteit in een stad is anders en daar is niks mis mee, maar ik houd wel van het dorpse karakter hier.” “Het is als vooruitgeschoven ambtenaar leuk om er specifiek voor Hoek van Holland te zijn. Het blijft bijzonder als je het gevoel krijgt: ‘Toch weer een Hoekenees kunnen helpen’”

Nieuw in de straat

PH0009

Onlangs kwam R. met haar drie dochters in de Prins Hendrikstraat wonen, in Korrelbeton. Hiervoor woonden ze in Schiedam en alle vier missen ze Schiedam erg. "Daar was alles dichtbij. Mijn hele familie is daar, je kon makkelijk winkelen of naar de bioscoop. Nu is alles ver weg en moeten we met de metro om ergens heen te gaan." Haar eerste reactie op hoe het is om hier nu te wonen is dan ook dat ze het saai vindt. Later vertelt ze dat de rust toch fijn is, en het ook fijn is om het strand zo dichtbij te hebben.

R. heeft in haar straat nog niet veel mensen leren kennen. Ze vertelt dat ze haast nooit mensen op straat ziet. Daarnaast zijn er weinig plekken om samen te komen. Wanneer ze burens ziet, groeten ze elkaar altijd vriendelijk, maar verder dan dat gaat het niet. "Maar ik ben ook niet iemand die bij z'n burens over de vloer hoeft te komen. Ik vind het belangrijk om goed te zijn met de burens, dat je elkaar groet en voor elkaar kan opkomen, maar ik hoef niet meer dan dat."

Naam: Anoniem

Leeftijd: 62 jaar

Adres: Korrelbeton, Prins Hendrikstraat

Woonperiode: 3 maanden

Medebewoners: Met drie dochters

Iedere vrijdag en zondag staat R. langs het basketveld om haar kleinzoon aan te moedigen. Hij speelt in de voorselectie voor het Nederlandse team. R. groeide op in Curaçao en speelde daar zelf ook op hoog niveau. Ze is trots dat haar kleinzoon haar passie hier in Nederland voortzet.

Graag zou ze ook iets in de straat zien waar de jongeren kunnen spelen, zoals een voetbalveldje of een basketbalkorf. Dat kan gelijk meer mensen samenbrengen, en zou misschien haar kleinzoon wat dichterbij brengen bij haar nieuwe thuis.

Sandra

PH0010

Sandra verhuisde op achttienjarige leeftijd vanuit Ommoord naar Hoek van Holland. “Vanwege de liefde dus. En een beetje vanwege de lantaarnpalen”, vertelt ze lachend. Haar eerste herinneringen aan Hoek van Holland zijn die namelijk van vakanties. “Dan moet ik meteen denken aan die typische lantaarnpalen in Hoek van Holland en aan dingen die je op vakantie doet, zoals een ijsje halen met je oma.” Inmiddels woont Sandra met haar gezin al vijftwintig jaar in Hoek van Holland en sinds het begin in Korrelbeton.

“Inmiddels is het gebouw wel toe aan renovatie”, vertelt Sandra. Ze doen hun best om de woning te onderhouden, maar de veroudering van het gebouw kunnen ze niet tegengaan. Ook zouden ze graag wat groter willen wonen. “Dit is ons eerste huisje en voor starters is het een perfecte plek, maar voor een gezin

met kinderen is het te klein.” Hoewel de wens er is om groter te wonen, is het gezin wel realistisch. “Met de huidige woningmarkt zijn er niet veel opties om snel te verhuizen. Daarom kijken we wat haalbaar is.”

Het gezin wil in ieder geval niet weg uit Hoek van Holland. De vakantieplek is inmiddels een thuis geworden. “We voelen ons hier op ons plek. Ook omdat mijn zoon zo’n sterke band heeft met zijn opa. We zouden hier niet meer wegwillen.”

Naam: Sandra

Leeftijd: 43 jaar

Adres: Korrelbeton, Prins Hendrikstraat

Woonduur: 25 jaar

Woonsituatie: Samen met haar man en twee kinderen

Bewoners Stichting Ontmoeting

PH0011

Bij Stichting Ontmoeting aan de Prins Hendrikstaat wonen achttien mensen. Zij volgen elk een individueel traject van ongeveer anderhalf jaar met als doel om zelfstandig te kunnen wonen.

Bij de Ontmoeting vinden gezamenlijke activiteiten plaats, zoals de wekelijkse lunch, die de bewoners samen voorbereiden. Deze week is Dennis verantwoordelijk voor de lunch en staat er gado gado op het menu. Dennis komt uit Rotterdam, maar is na een moeilijke periode bij de Ontmoeting terechtgekomen. Door een verloren rechtszaak kwam hij met zijn inboedel op straat te staan. Kort hierna verloor hij zijn beide ouders en zus. Na een leven op straat kwam Dennis via het Leger des Heils terecht bij de Ontmoeting. In Hoek van Holland is hij op zoek naar rust. Naast meditatie helpt wandelen in de natuur hem. "Ik probeer positief te blijven. Mijn doel is om weer een eigen plek te krijgen en dan kan ik beginnen met opbouwen."

Ook Jeroen schuift aan. Hij is pas een week in Hoek van Holland en kent zijn nieuwe omgeving nog niet goed. "Ik ben vooral blij dat ik weer in een bed slaap." Hoewel hij zelf hulp zocht duurde het in totaal tien maanden voordat Jeroen kon starten met het begeleidingstraject van de Ontmoeting.

Erold, inmiddels enkele weken bij de Ontmoeting, vindt de rust in Hoek van Holland ook prettig. Het is een groot contrast met Rotterdam Zuid, de buurt waar hij meerdere vrienden heeft verloren. De rust helpt hem het verleden een plek te geven. Lang wandelen of voetballen lukt helaas niet meer. "Door chronische longproblemen in beide longen heb ik nog maar zestig procent van mijn energie." Daarom gaat hij hier spaarzaam mee om. "Ik wil nu op een positieve manier het verschil maken. Bijvoorbeeld door de Nigeriaanse community te ondersteunen."

Voor alle tafelgenoten is Hoek van Holland een andere plek. Maar de rust, het strand en de natuur worden vaak genoemd. Net als het grote contrast met de stad. Hoek van Holland is voor de tafelgenoten nog wat onwennig, maar dat gevoel hoort bij een nieuwe start.

Naam: Bewoners Stichting Ontmoeting
Adres: Stichting Ontmoeting,
Prins Hendrikstraat 159-161

Ray
PH0012

Naam: Ray
Leeftijd: 29 jaar
Adres: Prins Hendrikstraat
Woonduur: 1.5 jaar
Woonsituatie: Samen met vriendin, dochter en hond

Ray groeide op in de stad en kwam iedere zomer, twintig jaar lang, met zijn ouders naar de camping in Hoek van Holland. Eerst in een tentje en later in een trailer. Ray voelde altijd al dat hij op een dag in Hoek van Holland zou komen wonen. "Ik dacht misschien op m'n oude dag, maar nu ik een dochtertje heb is dat moment toch eerder aangebroken." Ook al is Ray zelf blij in de stad te zijn opgegroeid, wil hij toch iets anders voor zijn dochter. "Hier groei je meer buiten op. Natuurlijk is het ook veiliger dan in de stad, maar het is meer dan dat. Mensen letten hier meer op elkaar, en er zijn fijne plekken voor haar om te spelen."

Omdat Ray hier al van kinds af aan komt, heeft hij genoeg vrienden in de Hoek, en voelt hij zich hier op zijn plek. Ze komen elkaar regelmatig tegen in het dorp. "Ik voel geen afstand vanuit het dorp, alsof ik er niet hoor omdat ik uit

de stad kom. Het is natuurlijk wel een uithoek, dat wel", vertelt Ray verder. Zijn werk bestaat uit het inpakken van jachten voor transport, waardoor hij het hele land door moet. Soms heeft hij een klus in Lelystad, dan weer in Urk. De reistijden zijn net wat langer nu hij in de Hoek woont, maar zo veel scheelt het ook niet, voegt hij daaraan toe. In zijn vrije tijd houdt Ray van gamen, daarmee kan hij thuis even opladen.

Over de straat heeft Ray nog weinig te zeggen. "Dit portiek is wel een van de wildere", zegt hij, "er is altijd wel iets gaande, zoals een feestje bij een van de burens. Dat kan af en toe voor wat overlast zorgen, maar het houdt het ook wel gezellig hier."

Corinne

PH0013

Corinne komt onze kant opgewandeld met een witbruine hond met lange, hangende, pluizige oren. “Stella heet ze, en tussen de middag lopen we altijd een rondje”, vertelt Corinne. “Vaak gaan we even naar het parkje hierachter.” Corinne woont inmiddels drie jaar in de Prins Hendrikstraat, in het Loef en Lij-complex. Het bevalt haar redelijk goed, al was de verhuizing niet helemaal vrijwillig. “Hiervoor woonde ik echt in het dorp, direct boven de Hema. Helaas moest ik daar twee trappen op en dat ging niet meer vanwege mijn versleten heupen.”

Corinne mist de drukte van haar vorige woonplek. “Het was gezellig om midden in het dorp te zitten, je hoorde altijd geluiden van de straat, mensen die langsliepen, de winkels die open en dicht gingen. Hier is het rustiger.” Toch heeft haar nieuwe woning voordelen: alles is gelijkvloers en makkelijker bereikbaar. En niet onbelangrijk: Stella heeft nu

Naam: Corinne

Adres: Loef en Lij, Prins Hendrikstraat

Woonduur: 3 jaar

Woonsituatie: Samen met haar man en hond

ook minder moeite met naar binnen en buiten gaan. “Ik word een dagje ouder, maar Stella ook, dus die trappen waren ook niet goed voor haar.”

Over Hoek van Holland is Corinne tevreden, maar ze maakt zich zorgen over de afname van groen in het dorp. “Er is de afgelopen jaren zoveel minder groen overgebleven, in mijn straat maar eigenlijk in heel het dorp. Dat zou echt een verbeterpuntje zijn”, zegt ze met een bezorgde blik. “Met meer groen in de buitenruimte voelen mensen zich fijner”, benadrukt ze.

Wanneer we haar vertellen over de buurtterrassen die de Wijkcollectie gaat organiseren, reageert ze met een glimlach, maar ook met enige terughoudendheid. “Ik ben net als alle Hoekenezen hier”, zegt ze lachend. “Ik vind het een leuk idee, maar doe er niet aan mee. Echt Hoeks is dat, hè?” Ze lacht en haalt haar schouders op. “Wat we niet kennen, doen we niet.”

Stella staat het hele gesprek rustig naast haar, kwispelt tevreden bij een paar aaitjes over haar koppie en kijkt ons lief aan. Ze lijkt zich in ieder geval helemaal thuis te voelen in de buurt, en Corinne, ondanks haar gemengde gevoelens over de veranderingen, uiteindelijk ook.

Gerben

Historisch Genootschap Hoek van Holland

PH0014

Het Historisch Genootschap Hoek van Holland bewaart het Hoekse verleden. Van het gesloopte gedeelte van de Korrelbeton, waar nu de Loef en Lij appartementen staan, is na de sloop een artikel verschenen. Schrijver van het artikel over deze bijzondere woonblokken is Gerben Visser, oud-bewoner en secretaris van het genootschap.

“In de Tweede Wereldoorlog is bijna de helft van de huizen in Hoek van Holland gesloopt. En mede doordat er in Rotterdam ook zoveel weggebombardeerd was heeft het lang geduurd voordat er in Hoek van Holland weer werd gebouwd.” Pas in 1950 werd er gestart met bouwen. Dat begon met de Oranjepannenbuurt (die de meeste mensen kennen als de Duinker en Verruijt woningen) en met de Korrelbeton.

De Korrelbeton stond voor een nieuw begin in Hoek van Holland. “Door het woningtekort was er een inwoonplicht. Dus als jonge mensen na hun huwelijk een eigen plekje konden krijgen, en dan ook in een nieuwe flat, was dat natuurlijk fantastisch.”

Korrelbeton bestaat uit vermalen stukken baksteen met lijm. “Het puin was afkomstig van de tijdens de Tweede Wereldoorlog gesloopte wijk Tweede Zandwerk, die op de plek stond van de huidige Oranjepannenbuurt.

Ook wordt gezegd dat het korrelbeton bestaat uit het puin van het bombardement van Rotterdam, maar of dat echt zo is weet ik niet”, vertelt Gerben.

Voor de bewoners was het korrelbeton vooral erg gehorig. “Het was zo erg, als de bovenbuurman naar de wc ging, kon je de reden van zijn bezoek horen.” Gerben woonde zelf elf jaar in de Korrelbeton, tot de sloop. “Maar toen ik hoorde dat ik moest verhuizen was ik daar niet blij mee. Ik vond het heerlijk om in mijn tuintje te rommelen. Omdat ik bijna de hele dag zon had, kon ik in mijn hangmat van de tuin genieten.”

Hoewel de Korrelbeton een belangrijk onderdeel is van de wederopbouw van Hoek van Holland was er weinig over van de trots van de bewoners. Het besluit tot sloop werd stiltes geaccepteerd “Niemand protesteerde. Er werd geen blok gevormd omdat bewoners niet weg wilden. Eigenlijk werd het nieuws gelaten ontvangen.” Kunstenaar Sam Game heeft nog een brok korrelbeton van het oude woonblok meegenomen, maar verder is er eigenlijk niet bij stilgestaan. “Maar ja, daarom heb ik ook het artikel geschreven.”

Stichting Ontmoeting

PH0015

Het oude deelgemeentekantoor aan de Prins Hendrikstraat is in 2024 door Stichting Ontmoeting omgebouwd tot 'thuishaven'. Er is plek voor achttien bewoners die in een traject van ongeveer anderhalf jaar toewerken naar hun doel: een eigen thuis krijgen. Daarnaast wonen een aantal cliënten buiten de thuishaven in Hoek van Holland. Janine en Job begeleiden zowel de bewoners als de cliënten.

Janine werkt pas enkele maanden bij de Ontmoeting, maar kent de doelgroep goed door haar werk in de 'flexpool' bij het Leger des Heils. Het werk bij de Ontmoeting in haar woonplaats biedt meer structuur en regelmaat, maar er is ook een belangrijke overeenkomst. "Ik geloof in de Christelijke normen en waarden. Daarnaast vind ik wat de bijbel zegt over naastenliefde en je burens helpen heel belangrijk in een wereld die hard is en waar veel wordt geoordeeld."

Hoewel ze mensen met veel verschillende achtergronden en karakters helpt, is haar uitgangspunt altijd hetzelfde:

"Het belangrijkste is dat je er voor hen bent. Velen voelen zich namelijk niet gezien of gehoord." De volgende stap is om voorbij de problemen te kijken. "Natuurlijk zijn er problemen, maar wie ben jij, waar ligt je kracht en hoe kunnen we die inzetten? Daar kunnen wij dan doelen mee formuleren." Die stap vormt de sleutel: "Hoe kunnen wij dingen oplossen, maar het allerbelangrijkst is hoe jij het zelf oplost."

Het begeleidingstraject vindt ook buiten de thuishaven plaats. Door werk, dagbesteding of andere activiteiten komen de bewoners vaak buiten, legt Job uit. "De Ontmoeting stimuleert uitwisseling door samenwerking met andere buurtorganisaties en Hoekse vrijwilligers", vertelt Job. "Er zijn bewoners die de belevingstuin in de Hoekstee verzorgen en we organiseren onder andere ook sportactiviteiten en een lunch. Daarnaast hebben wij ook een bewonersconvenant opgesteld met de omwonenden. Janine: "De bedoeling van onze organisatie is natuurlijk om mensen terug te brengen in de maatschappij, maar het leukste is als je ook wat voor de buurt kan betekenen."

Kunstenaar Sammy

PH0016

Kunstenaar Sammy groeide op in Hoek van Holland. “Ik ben er opgegroeid en naar school gegaan, maar mijn schildersopleiding was in Utrecht.” Sam werkt nu ongeveer tien jaar zelfstandig in zijn atelier aan de Huydecoperstraat.

Het was veel werk om van de voormalige vuurwerkwinkel zijn huidige woon- en werkplek te maken. “Toen ik hier kwam stond het water tot aan mijn enkels en waren de muren flink beschimmeld.” Na een grondige verbouwing werd de vuurwerkbunker een muziekkamer en werd een badkamer en keuken geïnstalleerd in het pand. “Nu is het mijn jongensdroom geworden. Ik wandel mijn slaapkamer uit en kan aan het werk.”

Met de Prins Hendrikstraat heeft Sam een bijzondere band. Toen hij langsfietste tijdens de sloop van de oude korrelbetonappartementen viel de lege en kale muur van het Korrelbetonblok hem op. Zo ontstond het idee om een muurschildering te maken. “Dat heb ik door middel van een bewonersinitiatief gedaan samen met 118 kinderen van de basisscholen.” Op basis van de input en ideeën van de kinderen maakte Sam de muurschildering. Ook de felgekleurde boeien in de Prins Hendrikstraat zijn van zijn hand. Volgens Sam mag het wel wat bruisender in de Prins Hendrikstraat. “Twintig jaar geleden had je gezellige dorpsavonden met verschillende kroegen en een discotheek, maar daar is nu niet zoveel meer van over.”

In zijn atelier geeft Sam ook workshops aan kinderen. “Mijn motto is altijd: leg die iPad aan de kant en ga lekker met je handen werken.” Tijdens de workshops kunnen de kinderen aan de slag met het maken van eigen werk. Na afloop mogen ze het werk meenemen of in het atelier bij Sam achterlaten. “Voor de verkoop zeg ik dan. Zet er maar een prijs op en dan probeer ik het te verkopen.” Natuurlijk is er altijd wel een oom, opa of oma die langskomt om het werk te kopen. “Dan bel ik ze om het te vertellen en moedig ik ze aan: ‘Koop nieuwe penselen en canvas. Jij kan hier ook je centjes mee verdienen.’”

Ria en Paul

PH0017

Naam: Ria en Paul
 Leeftijd: 71 en 71 jaar
 Woonduur: 3 jaar
 Adres: Loef en Lij,
 Prins Hendrikstraat
 Woonsituatie: Samenwonend

Dit jaar zijn Paul en Ria vijftig jaar samen. Nu, een halve eeuw later, kijken ze samen terug op hun leven. “Wat zijn we lang samen, hè?”, zegt Ria. “Ik kan moeilijk zeggen: we gaan op naar de volgende vijftig jaar, want dat redden we denk ik niet.” Paul wordt binnenkort 72 en Ria is 71. “We zijn echt maatjes”, vertelt Ria. “Na vijftig jaar leer je elkaar wel een beetje kennen.”

Ria groeide op in Hoek van Holland, terwijl Paul van buiten het dorp kwam. Na hun huwelijk woonden ze zes jaar in Rozenburg. Toen Paul in Hoek van Holland ging werken, keerden ze terug naar Ria's vertrouwde omgeving. Drie jaar geleden verhuisden ze naar de 55+ woningen Loef en Lij aan de Prins Hendrikstraat. Hier wonen Ria en Paul samen met hun hond en kat.

Over de veranderingen in de Prins Hendrikstraat heeft Ria een duidelijke

mening. “Vroeger was het veel gezelliger. Maar dat zal waarschijnlijk iedereen zeggen die het vroeger heeft meegeemaakt”, zegt ze lachend. Toch weet ze precies wat het verschil maakt. “Nou, de winkels! Je had van alles toen: een groenteboer, een slager, een kruidenier. Boodschappen doen was een uitje. Je ging echt naar het dorp en langs alle winkeltjes. Nu is het gewoon één grote supermarkt, en dat is het. Maar ja, dat is overal, niet alleen in Hoek van Holland natuurlijk.”

Gelukkig hebben ze nog steeds een fijn sociaal leven. “We hebben aardig wat familie in Hoek van Holland, verspreid over het dorp en we hebben prima contact met de burens. En als je iemand een poosje niet hebt gezien, ga je even vragen: ‘Joh, gaat het goed?’ Die sociale contacten en controle vind ik wel belangrijk.”

Jongerenwerkers

PH0018

De Prins Hendrikstraat in Hoek van Holland heeft een dubbele reputatie onder jongeren. Enerzijds is het een centrale plek met winkels en cafés waar mensen samenkomen. Anderzijds heeft het, vooral het achterste gedeelte bekend als de Korrelbeton, een minder positieve naam. We spreken met Zara (18), Tom (23) en Mees (25), actief in het jongerenwerk bij Welzijn op de Hoek.

Mees ziet de straat als een belangrijke ontmoetingsplek. “Mensen komen hier voor hun boodschappen en sociale contacten, maar verderop in de straat heerst een ander beeld. De Korrelbeton wordt door jongeren vaak bestempeld als een mindere buurt van Hoek van Holland, en daar hangt een stigma omheen. Velen vinden het jammer dat de oude Korrelbeton is vervangen door 55+ woningen. De vergrijzing in Hoek van Holland is al groot, en volgens de jongeren zijn er voor hen geen woningen.”

Hij merkt dat jongeren de Korrelbeton mijden als eerste woonplek. Als ze daar willen starten dan verliezen ze punten en moeten dan weer opbouwen. “Wat ook meespeelt is dat ze vaak direct een koopwoning willen.” Mees gelooft dat de situatie anders kan. “Als meerdere jongeren in de Korrelbeton zouden gaan wonen, krijg je een hartstikke toffe flat waar jong en oud gemixt samenleven. Samen kunnen we de negatieve reputatie die het nu heeft veranderen. Maar als niemand die stap zet, gebeurt er niets.”

Tom, ziet de reputatie van de straat vooral als een verzameling vooroordelen. “Veel Hoekenezen vinden dat het daar achteruitgaat, maar ik zie de nieuwe bewoners juist als iets positiefs”, zegt hij. Tom woont nog thuis, maar staat open voor de Korrelbeton als eerste woonplek.

Zara, stagiair bij Welzijn op de Hoek, voelt zich door alle verhalen die rondgaan niet prettig in de Korrelbeton. “Ik zou daar ‘s avonds niet alleen lopen”, zegt ze. “Ik ken de mensen die daar wonen niet. In andere delen van Hoek van Holland wel.”

Mees vult aan: “De Korrelbeton is een plek waar veel mensen van buiten de Hoek komen. Door de kleinschaligheid van het dorp vinden oude bewoners het fijn om de nieuwe burens te leren kennen, maar je merkt dat dit moeizaam gaat.” Wat hem opvalt, is dat het ‘ons kent ons’-gevoel daardoor, in het achterste gedeelte van de Prins Hendrikstraat straat minder is. “De Korrelbeton heeft een groot verloop van bewoners, waardoor er minder binding is.”

Wijkagenten Margreet en Jeroen

PH0019

Margreet en Jeroen zijn de wijkagenten van Hoek van Holland. Jeroen richt zich op het dorp, Margreet op het strand, de camping en de industrie. “Maar we werken veel samen. We werken in contrabeurt, dus er is bijna altijd een wijkagent in dienst. Als de een vrij is, werkt de ander, ook in het weekend.”

Jeroen vertelt: “Als wijkagent ben je verweven met de wijk en de samenleving. We hebben contact met bewoners, de gemeente, zorgpartners en ondernemers, sleutelpersonen, woningbouw en justitiële instanties. We zijn echt een spin in het web.”

Margreet en Jeroen kennen de Prins Hendrikstraat goed. “Het is het centrum van het dorp, een mix van bouwstijlen, bewoners en generaties”, zegt Jeroen.

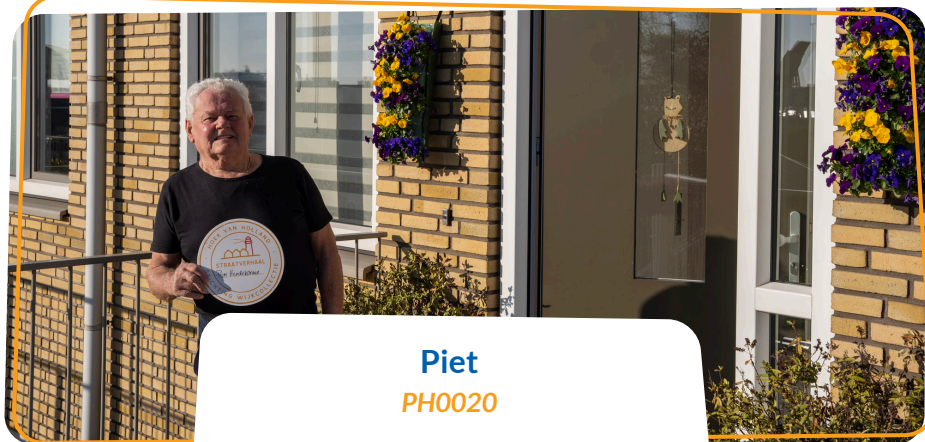

Opvallend zijn de achtergelaten winkelwagentjes bij de containers. “Iedereen vraagt zich af waarom die daar blijven staan, maar het blijft een raadsel.” Margreet wijst op een andere bijzonderheid. “De schoenen en voorwerpen in de bomen! Ik heb geen idee wie dat doet.”

Qua bewoners is de straat divers. Jeroen ziet dat als iets positiefs. “Hoek van Holland was lang een gesloten gemeenschap, maar de laatste jaren zijn er nieuwe bewoners bijgekomen. Ze moeten wennen aan elkaar. Vooroordelen verdwijnen langzaam en begrip groeit. Het blijft wel een nadeel dat mensen vaak over elkaar praten in plaats van met elkaar.”

De sfeer verschilt per portiek. Margreet: “Sommige mensen gaan geregeld bij elkaar op de koffie, andere portieken hebben meer problemen. Wij proberen beide partijen aan te horen en een oplossing te zoeken.” Verhoudingsgewijs zijn er in de Prins Hendrikstraat net wat meer klachten van geluidsoverlast dan bij andere woningen in Hoek van Holland doordat de oude portiekwoningen zeer gehorig zijn.

Tot slot benadrukken ze dat de politie meer aanwezig is dan het lijkt. “Het is misschien niet zichtbaar maar wij zijn bijna altijd aanwezig! Mensen denken soms dat er geen politie is en melden daardoor minder. Maar juist melden is erg belangrijk, want dan weten wij wat er speelt.”

Piet

PH0020

Piet woont al 53 jaar in Hoek van Holland, waarvan sinds 3 jaar in de Loef en Lij aan de Prins Hendrikstraat. Piet heeft in zijn werkende leven een tuinbouwbedrijf en tuincentrum gehad bij de Maasdijk. Nu onderhoudt hij nog een kas van 1000 vierkante meter, waarin hij groente teelt. "Als je gezond wil blijven moet je blijven werken, tenminste, zolang het gaat", zegt hij vol overtuiging.

Ook in zijn woonomgeving is Piet een aanpakker. Toen hij naar de Loef en Lij verhuisde werd hij gelijk lid van de bewonerscommissie. Hij typeert de wijk dan ook als: "dat er nog een hoop moet gebeuren." Daar werkt hij met veel plezier aan. Op de vraag wat hem daartoe zet antwoordt Piet: "Ik vind het wel gezellig." Hij onderhoudt het pleintje achter het wooncomplex waar de balkons op uitkijken, door onkruid te wieden en er mooie planten te laten groeien. Verder organiseert Piet ook graag bijeenkomsten. "Het liefste zou ik eens in de maand iets organiseren,

gewoon even een borreltje, dat je toch een beetje contact houdt met mekaar." Hij mist hiervoor een gemeenschappelijke ruimte in het gebouw, waar je rustig met elkaar koffie kan drinken.

Piet voelt een grote kloof tussen de bewoners van de Loef en Lij voor wie hij graag de bijeenkomsten organiseert, en de bewoners van de Korrelbeton. Persoonlijk vindt hij dat de flats van de Korrelbeton nodig afgebroken zouden moeten worden. "Er komen steeds meer mensen die doen wat ze willen. Ze gooien alles naast de vuilnisbak, het is een zootje, dat ben ik niet gewend."

Naam: Piet, bewonerscommissie Loef en Lij
Woonduur: 3 jaar

Adres: Loef en Lij, Prins Hendrikstraat

Woonsituatie: Samen met zijn vrouw

Van Meurs Binnenhuisadviseurs

PH0021

Achter de zwart beplakte ramen van de Prins Hendrikstraat 125 gaat een nette interieurstudio schuil. Het bedrijf Van Meurs binnenhuisadviseurs is druk bezig met hun verhuizing naar deze nieuwe locatie, na 103 jaar gevestigd te zijn geweest in Schiedam. De huidige eigenaar is Dave Groenendaal, zoon van Henk Groenendaal, die 40 jaar lang eigenaar was. Henk verhuisde vorig jaar van Schiedam naar de Brinktoren in Hoek van Holland, en zo viel zijn oog op dit kleine pand aan de Prins Hendrikstraat. Het opknappen van het pand is een flinke klus geweest. "Wij zijn interieurarchitecten, en hebben er oog voor, maar zelfs wij hebben dit onderschat. Alles moest nieuw aangelegd worden, zelfs een geheel nieuwe riolering. Het pand heeft vier jaar leeg gestaan, en ik weet niet wat er hiervoor in zat, maar het was niet best."

Henk vertelt dat de bewoners van de Prins Hendrikstraat erg blij zijn met hun komst. Ze ervaren de studio als onderdeel van een langzame sociaaleconomische verbetering in hun wijk. De studio is pas een paar maanden actief in Hoek van Holland, maar iedereen kent ze al, vertelt Henk. "Via via horen ze van ons, ook al zijn we nog niet eens zichtbaar open, en werken we voor nu alleen nog op afspraak."

Naast de overweging om de ontwerpstudio dichterbij zijn vader te hebben, die op 75-jarige leeftijd nog altijd actief meewerkt, besloot Dave het bedrijf ook hiernaartoe te verhuizen omdat hij op kleinere schaal wilde werken. Hij ziet dat als onderdeel van een veranderende tijdsgeest. Terwijl Henk hoopte dat ook zijn kleinzoon interesse zou hebben om zijn zoon op te volgen, merkt hij dat dit niet zal gebeuren. "Mijn kleinzoon is nu 21, en klaar met studeren, maar is met andere dingen bezig en wil niet op dezelfde manier werken als zijn opa."

Toch zijn Henk en Dave heel blij dat het meer dan 100-jaar-oude familiebedrijf voorlopig een nieuw hoofdstuk kan beginnen aan de Prins Hendrikstraat.

Naam: Van Meurs Binnenhuisadviseurs

Adres: Prins Hendrikstraat 125

Een oplossing vinden

PH0022

“Eigenlijk wil je het gewoon op een normale manier oplossen”, vertelt de vader als hij zijn schoondochter en kleinkinderen richting hun woning begeleidt. Het jonge gezin woonde al langer met plezier in de Korrelbeton en hadden goed contact met hun buren. Na hun gezinsuitbreiding kregen ze enkele huizen verderop een maisonnetwoning in de Korrelbeton. Al snel bleek dat je een paar huisnummers verder een heel andere woonervaring kan hebben.

De portiek wordt namelijk gedomineerd door hun buurman. Die luid en boos reageert op elk geluid wat volgens hem de rust verstoort. “Deze huizen zijn nu eenmaal gehorig, daar kan je niks aan doen. En met jonge kinderen is er nu eenmaal weleens wat geluid”, legt de vader uit. Dat betekende al snel een confrontatie, waarbij de buurman schreeuwend absolute stilte eiste. “Mijn zoon is een rustig iemand, maar als iemand zo ontploft kan je het niet kalm met elkaar uitpraten.” Omdat zijn zoon werkt zorgt hij ervoor dat zijn schoondochter en jonge kleinkinderen niet alleen de portiek in hoeven lopen.

Omdat ze niet willen dat het geschil verder escaleert hebben ze contact opgenomen met Woningbouwvereniging Hoek van Holland om een oplossing te vinden. “Eigenlijk was ik in het begin wel een beetje jaloers dat ze hier gingen wonen”, zegt de vader. De natuur en het strand maken Hoek van Holland een prettige plek om te wonen, zeker voor een jong gezin. Ook zijn schoondochter en zoon woonden sinds hun verhuizing naar Hoek van Holland met veel plezier in het dorp. Daarom willen ze graag een oplossing vinden. Want voor je eigen woongenot ben je ook afhankelijk van je buren.

Naam: Anoniem

Adres: Prins Hendrikstraat

Woonduur: Sinds kort

Woonsituatie: Jong gezin

Frank

PH0023

“Die kant op is Londen en daar aan andere kant is Berlijn”, vertelt kunstenaar, illustrator en journalist Frank als hij met zijn linkerarm richting het strand en zijn rechterarm richting de Houtmanstraat wijst. “Dat waren voor ons gezin de oriëntatiepunten en daartussen ben ik geboren.” Zijn Rotterdamse vader en Berlijnse moeder verhuisden, na kort te hebben ingewoond in Rotterdam, naar Hoek van Holland. Daar woonden zij vanwege het woningtekort eerst in een bunker en verhuisden vervolgens naar de Korrelbeton, waar Frank op nummer 92a is geboren.

Voor zijn moeder was Hoek van Holland een aangename plek. “Ze werd er meteen opgenomen in de gemeenschap.” Ook tijdens zijn jeugd was de oorlog nog voelbaar. “Overal in de duinen stonden nog Duitse bunkers. In de straten hier tegenover was tot 1961 een Transitkamp en daar woonden de Engelse militairen met hun gezinnen.”

Frank speelde vooral achter de Korrelbeton wat toen een echte speelplek voor kinderen was. “Nu is het bijna niet meer voor te stellen, maar het was hier groen en vlak. Verderop was een zandvlakte waar je ’s winters met de slee naar beneden kon glijden. Ik moest voor het donker thuis zijn en in de verte kon ik zien of bij ons thuis de lichten al brandden.”

Het was een echte gezinswijk met veel kinderen. “Er waren veel leeftijdsgenootjes waardoor je altijd wel met iemand kon spelen.” Hoewel Frank op vijfjarige leeftijd zelf naar de overkant van de straat verhuisde, bleef hij terugkomen naar zijn vertrouwde speelplek. “We hebben hier een hut gebouwd en vaak ‘soldaatje’ gespeeld.” Ook in de jaren daarna kwam Frank graag terug naar de Korrelbeton. “Ik merk dat ik er vaak aan denk, en dat alle indrukken inspiratie voor mijn werk zijn geweest. Natuurlijk is er veel veranderd. Vroeger kon ik nog het prikkeldraad zien dat wij om de hut gespannen hadden, maar de speelplek is inmiddels overwoekerd.”

Naam: Frank

Adres: Voorheen Prins Hendrikstraat

Woonsituatie: Gezin

Conclusie

De verhalen uit de Prins Hendrikstraat laten zien hoe elke bewoner, jong of oud, starter of oudgediende, op zijn eigen manier betekenis geeft aan deze plek. Van ouderen die terugkijken op hechte buurtnetwerken, tot jongeren die dromen van betaalbare woningen in hun eigen dorp. Steeds weer klinkt de wens door om verbinding te maken, met elkaar, met het verleden én met de toekomst.

Naast de positieve ontmoetingen kwamen er ook minder gemakkelijke onderwerpen naar voren. Bewoners spraken over gevoelens van onveiligheid, overlast en spanningen tussen bewoners. Deze geluiden zijn een wezenlijk onderdeel van het straatleven en verdienen erkenning. Door ze een plek te geven binnen het straatverhaal, hopen we bij te dragen aan meer wederzijds begrip en de aanzet tot gesprekken die leiden tot verbetering.

Niet iedereen heeft zijn of haar verhaal kunnen of willen delen. Sommige bewoners waren niet thuis, anderen kozen ervoor om op afstand te blijven. De Wijkcollectie blijft openstaan voor aanvullingen: nieuwe verhalen zijn welkom en kunnen het bestaande straatverhaal verder verrijken. De straat leeft immers, en elk nieuw perspectief maakt het verhaal completer.

Het ophalen van deze verhalen maakt niet alleen zichtbaar wat er leeft, maar draagt ook bij aan het gevoel van eigenaarschap over de straat. Door bewoners actief te betrekken in het verbeelden en vormgeven van hun eigen verhaal, hopen we dat de Prins Hendrikstraat een straat blijft waar iedere bewoner opnieuw een thuis kan vinden.

Hoe nu verder?

De verhalen uit de Prins Hendrikstraat zijn pas het begin. Stichting Wijkcollectie gaat ook in andere straten van Hoek van Holland aan de slag. Daar halen we nieuwe verhalen op bij bewoners, die we – net als hier – samenbrengen tot een gezamenlijk straatverhaal.

We moedigen aan dat bewoners uit verschillende straten met elkaar in contact komen en verhalen uitwisselen. Waar mogelijk ondersteunen we die ontmoetingen en helpen we ideeën en initiatieven zichtbaar te maken. Ook nieuwe ideeën of creatieve vormen zijn van harte welkom.

Heb je iets dat je wilt delen?
Schroom niet om contact met ons op te nemen via info@wijkcollectie.nl.

Oproep

Verhaal of ideeën? Laat het ons weten! Wil je ook jouw verhaal vertellen? Neem dan contact met ons op. Ben je enthousiast geworden over Wijkcollectie en wil je meedoen? Dat kan. Wij zijn altijd op zoek naar mensen die het leuk vinden om iets over hun straat of wijk te vertellen of te schrijven. Ook als je op een andere manier wil samenwerken met onze wijkcollecties horen wij het graag. Kijk op onze website www.wijkcollectie.nl of stuur een mail naar info@wijkcollectie.nl

Korrelbeton: gebouwd uit puin van de oorlog.

Net als veel bewoners in de Prins Hendrikstraat die hier opnieuw beginnen, is ook het materiaal van de flats een nieuw begin: beton vermengd met puin van de Tweede Wereldoorlog. De muren dragen een geschiedenis die op haar beurt ruimte biedt aan nieuwe ontwikkelingen en toekomstdromen.

Colofon

Tekst en illustraties:

Stichting Wijkcollectie

Vormgeving:

Axolotl Design
Fotografie: Stichting Wijkcollectie
tenzij anders vermeld

© Stichting Wijkcollectie, 2025

Samenwerking

De Verhalengids Prins Hendrikstraat is een samenwerking tussen Stichting Wijkcollectie, Woningbouwvereniging Hoek van Holland, dorpsraad Hoek van Holland, gemeente Rotterdam en Welzijn op de Hoek.